

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšera, v právní věci navrhovatelky: **Ing. J. P.**, zastoupené JUDr. Jaroslavem Trunečkem, advokátem se sídlem v Dobříši, Pleskotova 1698 (adresa pro doručování Fűgnerovo nám. 1808/3, 120 00 Praha 2), ve věci návrhu na zrušení opatření obecné povahy - změně č. 1 územního plánu obce Nalžovice schválené dne 11. 2. 2010 zastupitelstvem obce Nalžovice,

t a k t o :

Návrhu na zrušení opatření obecné povahy **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelka se domáhá zrušení změny č. 1 územního plánu obce Nalžovice, který odpůrce schválil dne 11. 2. 2010, a kterým došlo oproti stávajícímu územnímu plánu obce k vymezení čtyř nových lokalit pro výstavbu. Navrhovatelka brojí proti opatření obecné povahy především proto, že dle jejího názoru je plně dostačující rozsah zastavitelné plochy vymezený již v územním plánu (z roku 2007), přičemž jeho kapacita není zdaleka vyčerpána. Vedle toho navrhovatelka namítala i nedostatek posouzení vlivu na životní prostředí a rovněž nedostatečné vypořádání námitek v průběhu řízení o vydání opatření obecné povahy.

Návrh na přiznání odkladného účinku navrhovatelka odůvodnila tím, že její pozemky (konkrétně pozemky parc. č. X, st. X, X, X, X, X, X a X v k. ú. N.) sousedí s jednou ze čtyř lokalit dotčených změnou č. 1 územního plánu, a to OV3-NP.

Navrhovatelčiny pozemky parc. č. X a X sousedí přímo s pozemky parc. č. X (dle PK č. X) a č. X, rovněž v k. ú. N., ve vlastnictví E. a D. M.. Navrhovatelka uvedla, že je jí známo, že manželé M. usilují o postavení stavby na těchto pozemcích, a to již delší dobu; v žádosti o zařazení jejich pozemků do změny č. 1 územního plánu původně uvedli záměr postavit na nich penzion, v návrhem napadeném opatření obecné povahy je uveden rodinný dům. Opakovaně vyjadřovali záměr začít s výstavbou objektu co nejdříve a dle navrhovatelky není vyloučeno, že výhledově počítají se změnou stavby před dokončením nebo změnou jejího užívání na původně zamýšlený penzion.

Přiznání odkladného účinku by dle navrhovatelky zabránilo komplikacím ohledně zrušení změny č. 1 územního plánu v případě, že by v mezidobí byl vydán „veřejnoprávní titul ke stavbě“ nebo pokud by dokonce již došlo k faktickému započetí stavby. Naopak s ohledem na krátkou zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí ve věci samé se odkladný účinek nedotkne nepřiměřeným způsobem práv třetích osob. Hrozící újmu spatřovala navrhovatelka v tom, že případná výstavba

na bezprostředně sousedících pozemcích by měla na své okolí vliv jak v důsledku provádění stavby jako takové tak i zástavbou pozemků samotnou.

Odpůrce se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde navrhovatele) nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud připomíná, že důvody žádosti o přiznání odkladného účinku jsou odlišné od důvodů návrhu ve věci samého. Zatímco v návrhu uvádí navrhovatel důvody, pro které je rozhodnutí nezákonné, v žádosti o odkladný účinek zdůvodňuje, proč by měl být účinek napadeného opatření obecné povahy odložen do meritorního rozhodnutí věci.

Nejvyšší správní soud judikuje, že v případě odkladného účinku kasační stížnosti (dle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 s. ř. s.) musí být vliv stížností napadeného rozhodnutí krajského soudu na právní sféru stěžovatele zcela mimořádný a jeho důsledky by musely být spojeny s okamžitým výkonem rozhodnutí, kterému by proto bylo třeba předejít.

Podmínkou pro přiznání odkladného účinku návrhu je tedy především hrozba nenahraditelné újmy způsobené navrhovatelí v důsledku napadeného rozhodnutí. Pojem nenahraditelné újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., na němž institut přiznání odkladného účinku spočívá, nelze chápat absolutně: přísně vzato je totiž téměř každá újma jistým způsobem nahraditelná. Za nenahraditelnou újmu je tak třeba považovat takovou, již lze nahradit jen s nepřiměřenými náklady či s vynaložením takového úsilí, jež nelze rozumně žádat.

Újmu tvrzená navrhovatelkou, spočívající v negativních vlivech stavby na sousedních pozemcích, je nutno posuzovat v širším kontextu s přihlédnutím ke specifické povaze opatření obecné povahy.

Opatření obecné povahy, na rozdíl od správních rozhodnutí, proti nimž lze podat žalobu a na něž prvotně dopadá § 73 s. ř. s., zasahuje širší okruh osob, nikoli pouze v rozhodnutí jmenovitě vymezeného adresáta. Z tohoto úhlu pohledu je také tedy nutno nazírat možnou újmu, která by v důsledku napadeného opatření obecné povahy mohla vzniknout. Ačkoliv je účastníkem řízení dle § 101a a násl. vedle odpůrce pouze navrhovatel a účast dalších osob na řízení je zákonem vyloučena (§ 101b s. ř. s.), nutno připomenout, že soud při přezkoumávání opatření obecné povahy není vázán návrhem a je hodnotí veškerá přezkumná kritéria definovaná v § 101d odst. 1 s. ř. s.

Rozhodnutí soudu ve věci má tedy za následek dopad na veškeré osoby, jichž se opatření obecné povahy dotýká. Z tohoto důvodu je tedy soud povinen také v rámci posuzování odkladného účinku návrhu povinen přezkoumávat jeho dopad z pohledu nejen navrhovatele, ale i těchto dalších osob.

V tomto náhledu Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v posuzovaném případě jsou dány důvody pro přiznání návrhu na odkladný účinek návrhu na zrušení opatření obecné povahy:

Újma, která by mohla vzniknout navrhovatelce tím, že by vlastníci sousedních pozemků mohli uspět na základě změny č. 1 územního plánu obce Nalžovice se žádostí o povolení stavby a se stavbou také započít, je tvrzená důvodně. Soud nezkoumal, zda tito vlastníci skutečně podali

příslušný návrh ke správnímu orgánu, či zda tvrzení navrhovatelky ohledně jejich úmyslu v nejbližší době stavět (ať již obytný dům či penzion) jsou pravdivá a tvrzené skutečnosti jsou reálně hrozící. Soud však uvážil, že hrozbu, že na některých pozemcích, které byly zahrnuty do změny č. 1 územního plánu, může být v nejbližší době započato s výstavbou, resp. učiněny kroky k ní vedoucí, lze považovat za reálnou. Proto také, zejm. s ohledem na krátkost lhůty, kterou zákon stanoví pro rozhodnutí ve věci samé (§ 101d odst. 2 in fine) soud uzavřel, že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem (nabytých) práv třetích osob, resp. že na základě samotné změny územního plánu třetí osoby žádná práva nenabýly, a že také není dán rozpor s veřejným zájmem.

Jelikož byly všechny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku návrhu na zrušení opatření obecné povahy splněny, Nejvyšší správní soud návrhu navrhovatelky na přiznání odkladného účinku vyhověl.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 2. dubna 2010

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu